

Morashoek, 12-2-60

Heer Prich,
Plakijk dank van den brief
van heden ontvangen. Het Tri-
donit wylsvocht vind ik wel-
stekens.

Woensdagavond ben ik nog
besoeg geweest met ict van
Calvel Amst.^o Het eerst klapjes
A-B-C-D geest hoorde, evenals
een groot gedeelte van de uitvoe-
king. Als Uer van w. ziet,

Kunt U het maar even goed over-
denken en schrijven.

In aler haast, dan krijgt U
licht moeite om van Sunday
en handen. Het kan nog niet
van de bus lichten -

Heel veel groeten aan U
beider van uw beiden
zonen

Eduard Veen

Van Gebruid Huut
by zgn vftigste verjaardag.
25 februari 1910

Eens heb ik aan mijn broer geschreven gehad.
Het was een donder middag en niet om half vijf.
Ik heb er mijn schrijfje voor uitgesteld
en dus nog niet mijn briefjes geschreven.
Ik heb my gedacht toen van een gedachte
dat u veel goede heeft gedaan.

Want dan ik wel, ik vergeet al eens biets
maar dat bleef steeds voor mij staan.

Mu mijn neus drie en zeventig jaar oud is
voel ik eraan
Ik denk aan alles wat niet meer zo bout is
of afgedaan.

Ik ruik de geur van witte bloemen jaan.
Och ik begin met wat -
waar doch al muskus en accacia in zit
Bengalese lucifers, rood, groen, en blauw
de prikkelende essense van monsonwater.
Ach mijne grimlach ~~op~~^{strek} op zijn - vrool
elf elegen ~~strek~~ van een geperfumeerd zool.

28-XI-1959
No. 2-

Nooit schreef ik tegen halfvijf
van een klein gedicht.

Ik dacht een muurklok en ijzerdraai
als spelend met het licht.

Mijn ogen zijn steekt en dit
is ^{mijn} verdriet. Ik zit
nu links ik van Gabriele Amiet
van halfvijf en aan een klein lied.

Ik hoor een blokpiet aan klankvereniging.

Zijn Gabriele? Harry Prich vroeg
het mij. Kan dit gezongen worden?

1
Pens hebt gij aan mij huis gebeld,
het was een dondermiddag en
ik heb er mij ~~nu~~ niet om half vijf.

~~dus~~ mij ~~nu~~ slapje om uitgesteld te

en niet de ~~dag~~, dat ik mij

gij hebt mij ~~toen~~ gedacht van ~~de~~ vies
dat u veel goeds heeft gedaan.

Ond ben ik wel ~~ter~~
~~ik~~ vergeet al eens
lach,

maar dit bleef steeds
voor mij staan.

Vroeger hoorde ik van u ~~van~~
~~een~~ vrouwe een klein gedicht,
ik dacht aan muziek en ~~of~~ dacht
als spelen met het licht.

Mijn ogen zijn slecht ik kan
niet meer een verdragen. ik zit
nu tegen aan febbel suur
om half vijf en kan een den lied.

Ik hoor een bloemblaauw en blauw
met een clavengamel ~~koog~~ dat ~~is dat~~ ~~gaang~~*
en Cabriel Harry Puck vroeg
het mij ~~an ik~~ leef
ver van ~~an~~ mij rose ~~zooe~~ ~~oel-~~

En het dit mozen Cabriel -
dese kleine egent ~~zond~~ ~~le~~
met rust half vijf en de ~~slip~~
van lach, dat ik meer raakt ~~bet~~
, dan bet

Maastricht, 2-XII-1960.

Tuineneskant 21,

Hoochrechte Heer Prich

Het leek een beetje op de drie brieven in Shakespears Koopman van Venetië met die brieven van eerst als lezen en dan dit en dan de hoofdgraven in beschouwing nemen. Ik heb dit in ieder geval gedaan en er geen spijt van gehad, integendeel, ik heb de stukken van beide brieven heel houtslig te danken, want ik wou
gaarne doe, al kan ik het momenteel niet in zijn.
Klebas! Want ook Robina is nu dood en begraven. Het is wel een dichterlijke dwaashedel hoe poëtisch gehecht ik was aan dat dichterlijke figuurtje uit mijn kinderjaren, dat ik nog altijd oud geworden in de omgeving van het limburgse land wist. En dat my na die kinderdagen (en ook ^{later} niet) nooit meer heeft terug gezien.

Toevallig komt Karel Reynierse in zijn schaatsie per 1 deser het over Karel Huijsmans te hebben met een lang citaat uit "An Rebours", waarvan sprake is van een locomotief met een gelekoepen ketel. Tens wat in de verbeelding met Robina zulke nauwe verwach-

shap had, als met de besempijs van acacia
bladeren om hem kerkenhje schoon te houden en de
rookstiel van de vellbrander over hoe gerytsen deels
al geruimde koren. Enfin, je bent nu't oud ge-
moeg om dromen van dat allure te begraven.

Dankt U hily namens mij spiaal om hem
vochtiche bijdrage en weest beiden haucht geelacht
over het ouwe boekje met de geklunde Tuinbetehe-
gen uit China, waain ik zo uitzonderlyk belang stel.
Werelgh het ons als perhent een voltreffer. In
misschien inspireret het mij wel in de mooste
soeknost inderland nog wel.

Hij is niet bloem en blad nog al belang stellig
D'weest van mijn 74 e levensjaar (het begin dan even
Hn. Crolla heeft mij nog een werelgh royale witte
cyclamen in pot gebracht tegelyk en mete namens me
een dubbel lijst namen van leerlingen, tegwas heel huk-
lyk en verkeerde mij, dat U hem dat had geafviseen,
want U wist dat ik een plant boven gescreen bloemen
verhooch.

Den ontvngsdaes, die mij vrouw feliciteat by
elke verjaardag, schreef mij, dat 25 de leechyn om hem
sterde klasse op 1 desa voor mij zou laten bidden. En was

2)

Nog ander goede daden en giften in boek- en bladvorm
zoals dat bij deze gelegenheden altijd is. Laat mij daar
bij niet vergeten het felicitatie-versje van Hen-
kert Tegenbosch. Help een doosje met twee prachtige bessen in
manieerde stijl; ik mag ~~maar~~ ^{maar} zeggen van uwe - * * *Onderbussen heeft de fyd, die duel is,

Eich met verrassende (overtuigend dagelijks gewende)
Snelheid van de middag naar de avond begaven, om
het eens koninklijk uit te drukken en zie ik dat ik
behalve met het doseren van mijn oog-activiteiten
ook moet zorgen met het verstrijken van de buslichten.
Terug, die het mogelijk maakt dat deze brief nog
ik nog op de ogen komt.

Ik eindig dan met nog een heel hartelijk aan
Uw „Three cheers“ te denken en te danken en U tevens
de beloven, dat ik in mijn vijfentachtigste levensjaar
zo vlijtig mogelijk zal strachten te dichten, frivool-brac-
tevens, zoals men dat van mij gewend is en gewoon. Och
dat bij het mij moge zijn gegeven nog van verras-
singjes te zorgen, iets wat de geestelijke en geestige
Affer levent hoopt, enz. enz. ons..

Weest ten slotte met uw bij-dagswaardige Corn-
x Payne de vie heel hartelijk gegroet, ik strooi hierbij en
x Maaslandse Blauwzauber over uw hoofden en over uw nachtrust,
Hilje en Harry zeer genegen Uw sicundus neemt